

ISONKYRÖN VANHAN KIRKON KORJAUKSET

Kertomus virkamatkasta 2.5.1994

Maija Kairamo, Pentti Pietarila & Markus Hiekkanen

Isonkyrön Vanhalla kirkolla ja kotiseutumuseon Kotiseututalossa pidettiin 2.5.1994 katselmus ja neuvottelu, joissa käytiin läpi kuluvan vuoden ja myöhempiä korjaus- ja huoltotöitä. Katselmusta ja neuvottelua oli museovirasto edellyttänyt kirjeessään 7.2.1994 Isonkyrön seurakunnalle. Seurakunnasta osallistuivat kirkkoherra Erik Silvola, kirkkovaltuuston pj. Jaakko Rinta, tal. jaoston pj. Tapani Herttua ja jäsenet Raimo Antelo (palopäällikkö), Esko Miely ja Paavo Pakka sekä talouspäällikkö Raili Raunio. Lisäksi osallistuivat tervehdystariksi Esko

Puhto ja seurakunnan asettamana katontervauksen valvojana arkkitehti Marja Rauhala (Arkkitehtuuritoimisto Marja Rauhala, Vammala). Kotiseututalolla oli myös kotiseutuyhdistyksen edustaja keskusteltaessa mahdollisuudesta yhteistyössä suunnitella ja asentaa palohälytys kirkon ja museon alueelle.

Aluksi tarkastettiin kirkkorakennus ulkopuolelta ja todettiin sen kunto yleisesti ottaen hyväksi. Katto ja samalla myös asehuoneen pääty tervataan tänä kesänä, jolloin tulee kuluneeksi kuusi vuotta edellisestä kerrasta (1988; tervaaajana oli T:mi Heikki Autio Ylihärmästä). Ulkorappauksessa ja saumauksessa ei ole mainittavia vikoja. Marja Rauhala on antanut jo 27.5.1993 asialliset kirjalliset ohjeet tervan hankinnasta ja laadusta sekä työn tekotavasta käytyään kirkolla 27.5.1993.

Seurakunnan lausuntopyynnön 22.7.1991 perusteella rakennushistorian osasto suositti 4.11.1991 savuilmainsimien asentamista kirkkoon. Uudelleen asiaa käsiteltiin seurakunnan lausuntopyynnön 5.7.1993 perusteella museoviraston kirjeessä 7.2.1994. Asentamisesta sovittiin nyt lopullisesti. Keskus asennetaan asehuoneen lounaisnurkkaan. Liittäminen verkkoon tehdään maakaapelina asehuoneen ovelta kirkkomaan eteläportin kautta pitäjänmakasiinin kaakkoispuolelle. Ojakaivanto tehdään alkavana kesänä ja sen arkeologisen valvonnan paikan päällä hoitaa Hiekkanen.

Palopäällikkö Raimo Antelon mukaan kirkon ullakolle tulisi voida päästä päätyjen kautta mahdollisen palon sytyttyä. Sovittiin molempiin lautapäätymiin suunnitteen tasakerran korkeudelle tehtävistä n. 180 x 70 cm suuruisista sisäänpäin aukeavista ovista. Ne tehdään siten, etteivät ne maanpinnalle erotu ympäristöstään.

Ullakolle rakennetaan kulkutasot ja tikkaat myöhemmin tarkennettavien suunnitelmien mukaan.

Ukkosenjohdattimista, niiden ulkonäöstä, alasvedoista ja asennuksista keskusteltiin Kotiseututalossa pitkään. Asennussuunnitelman tekijä Juhani Arkkola Kyrönmaan Sähkö Oy:stä esitteli suunnitelmaa, jota pidämme hyvin tehtynä (ks. myös museoviraston kirje 7.2.1994 seurakunnalle). Sen sijaan kokouksessa tehty ehdotus suuren antennijärjestelmän rakentamisesta kirkon lähi-alueelle on huono pelkästään jo maisemallisista syistä. - Maadoitussilmukan kaivaminen kirkon ympärille edellyttää samanlaisen arkeologisen valvonnan kuin em. savuhälytinkaapelin asentaminen. Valvonnan hoitaa Hiekkanen.

Illalla oli kunnanviraston valtuustosalissa tilaisuus, jossa Hiekkanen esitelmöi Isonkyrön kirkon muutuneesta ajoituksesta. Sen pohjalta käytiin vilkas keskustelu, johon erikoisesti osallistui isokyröläinen valokuvaaja K.J. Mieltty.

Helsingissä 14.5.1994

Markus Hiekkanen Maija Kairamo Pentti Pietarila